

20. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

Oznamy:

- Upratovanie Hertník: Katriničová 11, Michel'ová 12, Michel'ová 292, Štiblarová 14
- Spovedanie pred sv. omšou. Podľa potreby aj po sv. omši.
- Na výveske bude ďalšia aktualizovaná informácia ohľadom návštevy Sv. Otca na Slovensku.
- Ústne bude vyhlásený ruženic rodín pri nedeľných pobožnostiach.

16.08.2021 Pondelok Pondelok 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Štefana Uhorského (ľubovoľná spomienka)	08:00 18:00	Hertník (zdr., B. pož. rod. Hermanovských - Ján a Marta - vl. úmysel) Bartošovce (zdr., B. pož. pre kňaza Jozefa - 80 rokov života - č. 27)
17.08.2021 Utorok Utorok 20. týždňa v Cezročnom období	08:00 17:00	Hertník (+rodina Marcinová - č. 162) Bartošovce (za B. pož. pre Mariána, Stanislava s rodinami - č. 54)- K SLÁVE A CTI DUCHA SV. ADORÁCIA
18.08.2021 Streda Streda 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätej Heleny (ľubovoľná spomienka)	08:00 17:00	Bartošovce (+Štefan,+Jozef - č. 40) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Máriu - 95 rokov - č. 23) ADORÁCIA
19.08.2021 Štvrtok Štvrtok 20. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Jána Eudesa, kňaza (ľubovoľná spomienka)	08:00 16:30	Bartošovce (+Martin,+Marianna - č. 237) Hertník (za veriacich - 21.neB/22.8.21)
20.08.2021 Piatok Svätého Bernarda, opáta a učiteľa Cirkvi (spomienka)	07:30	Bartošovce (+Jozef Majirský - I./21 - č. 39)
21.08.2021 Sobota Svätého Pia X., pápeža (spomienka)	—	—
22.08.2021 NEDEĽA 21. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“ - Sp. Prebl. P. Márie Kráľovnej sa v tomto roku neslávi!	07:30 09:00 10:30	Hertník (zdr., B. pož. rodín - č. 172) Bartošovce (poďak., zdr., B. pož. pre Máriu - 60 rokov - č. 125) Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Katarínu - č. 204) 17:00 hod. Hertník - Modlitbové chvály a modlitby za uzdravenie k sv. Charbelovi!

RÍMSKOKATOLÍCKA

AUGUST 2021

CIRKEV FARNOSŤ SV. KATARÍNY ALEXANDRIJSKEJ

Číslo 362

HerBartniček

Panna Mária nanebovzatá

Tajomstvo Nanebovzatia Panny Márie je článkom katolíckej viery. Jeho obsahom je istota, že Panna Mária bola po skončení pozemského života s telom aj dušou vzatá do nebeskej slávy. V tomto zmysle definoval tento článok viery dňa 1. novembra 1950 pápež Pius XII. Pápež tak slávnostne definoval nanebovzatie Panny Márie, čo kresťania verili od počiatku. Už cirkevní otcovia (Efrém Sýrsky, Timotej Jeruzalemský) v 4. storočí a neskôr Ján Damascénsky a iní tvrdili, že telo Panny Márie nepodliehalo porušeniu po smrti. Východné cirkvi pre toto tajomstvo používajú výrazy Usnutie alebo Transitus Panny Márie.

Nanebovzatie bolo odpoveďou na ochotné a obetavé ruky Matky, ktoré prijali a počas betlehemskej noci prvýkrát objali Božieho syna. Božie materstvo Márie bolo základom pre všetky privilégiá, ktoré Mária dostala od Boha: Nepoškvrneným počatím počínajúc, jej panenstvom a slobodou od hriechu a Nanebovzatím končiac. Máriina náruč bola pripravená na prijatie Božieho syna od chvíle zvestovania a to jej otvorilo bránu do slávy neba.

Sláva Márie je odvtedy prísľubom a obrazom pre každú matku, ktorá s láskou prijíma a otvára sa pre nový život a prijíma do náručia nielen svoje dieťa, ale aj Toho, ktorý sa stotožňuje s každým maličkým, ktorý prichádza na tento svet.

Nanebovzatie je odpoveďou na službu matkiných ramien, ktoré ho priniesli do chrámu, aby bol obetovaný Bohu. Nie veľa pozemských matiek zažije to, čo pocítila Mária v deň obetovania. Pri počúvaní Simeonovho proroctva bolestne zakúsila, že jej Syn bude trpieť a ona tiež s ním. Nebeská sláva Panny Márie je prísľubom pre matky a otcov, ktorí dobromyseľne darovali svoje deti do služby Bohu i ľuďom. Nepozerali na svoje potreby, svoju budúcnosť a zaopatrenie.

Nanebovzatie je odmenou za Máriinu náruč, do ktorej si ho privinula počas úteku do Egypta. Ježiš ako skutočný človek potreboval a zažíval starostlivosť svojej Matky počas celého obdobia ukrytého života v Nazarete. Stačí si pripomenúť, s akými starosťami hľadala Mária dvanásťročného Ježiša. Kristus vynahradí starostlivosť každej matke a každému otcovi, ktorí viac ako svoj život, milujú a chránia život svojho dieťaťa. Nanebovzatie Panny Márie je nakoniec vynáhradou za objatie mŕtveho tela Spasiteľa.

Nič sa nedá porovnať s utrpením, ktoré prežívala vo chvíľke, keď do jej náručia položili mŕtve Ježišovo telo.

Pod krížom možno ešte mala maličkú nádej, že sa čosi stane, čo zvráti sled udalostí. Pri skladaní z kríža už nie. Verila v zmŕtvychvstanie, ale zároveň prežívala ľudskú úzkosť zo straty Syna. Iba matka, ktorá oplakala smrť dieťaťa, vie, aká je úzkosť matky v takýchto chvíľach.

O živote a sláve Božej matky sa nedá uvažovať v oddelení od života Cirkvi, ktorá je mystickým telom jej Božského Syna. Nanebovzatie Panny Márie je obrazom slávy celej Cirkvi, ktorá je oddaná starostlivým ramenám náručiu Božej matky.

Slávnosť nanebovzatia Panny Márie je korunou všetkých mariánskych slávností. Je logickým doplnením toho všetkého, čo od najdávnejších časov Cirkiev spoznávala a cítila v živote Márie. Je synovským objatím Matky, ktorá tak ako mala kedysi v náručí svojho Syna, drží teraz v náručí jeho Cirkiev.

Presvedčení o jej orodovaní prosíme Boha, aby sme sa neustále starali o duchovné dobrá a získali podiel na večnej sláve, ktorú Nanebovzatá už prežíva v nebi.

Modlitba za cestu Svätého Otca

Dobrotivý Bože, ty si nám dal Pannu Máriu a svätého Jozefa, aby nás viedli na ceste za Ježišom. Prosíme Ťa na ich príhovor za Svätého Otca Františka a za nás všetkých, aby sme boli otvorení pôsobeniu tvojho Svätého Ducha. Aby nás počas svojej návštevy na Slovensku pápež ako nástupca apoštola Petra posilnil vo viere, predovšetkým v to, že Ježiš Kristus je náš Spasiteľ a Vykupiteľ a že on, náš Pán, je pre každého cestou, pravdou a životom. O to Ťa prosíme, skrze Krista, nášho Pána. (navstevapapeza.sk)

Izidor Duchoň

Život a dielo

(časť 1.)

1. decembra 1834 priniesli Juraj Duchoň a jeho manželka Viktória, rodená Morgenbesserová, do chrámu v Podolínci svojho prvorodeného syna, aby ho dali pokrstiť. Dostal meno Izidor Elegius Johannes Duchoň.

Presný dátum narodenia Izidora Duchoňa nepoznáme: v matrike sa uvádzal iba dátum krstu. Podľa údajov vo farskej kronike, zachovanej v Hertníku, mal byť narodený už 4.4.1834. V tom čase však bolo bežné krstiť do týždňa od narodenia, niekedy priamo na druhý deň. Krst osem mesiacov po narodení je prakticky vylúčený. Pravdepodobnejší dátum narodenia je teda medzi 23.-30. novembrom 1834. Tento obrovský rozpor nedokážeme hodnoverne vysvetliť.

Izidor sa narodil do katolíckej rodiny. Jeho rodičia sa zosobášili len pred rokom – 20.11.1833. Izidorov otec Juraj Duchoň bol synom Daniela Duchoňa a Zofie Faisovej, narodil sa 13.4.1810. Matka Viktória, krstená Viktória Johana, sa narodila Michalovi Morgenbesserovi a Johane Signarovičovej 14.8.1815. Obaja pochádzali z Podolíncu, kde strávili celý život.

Manželia Duchoňovci mali šesť detí, Izidor bol najstarší. V čase, keď sa narodil, boli v móde tradičné slovenské mená – výber jeho honosne znejúceho mena Izidor Elegius Johannes sa teda zdá zvláštny. Rodina jeho matky však bola zrejme nemeckého pôvodu, kde toto pravidlo neplatilo. Aj ostatní súrodenci dostali viac ako jedno meno.

V roku 1836 pribudla do rodiny dcéra Karolína Augusta, v roku 1839 ďalšia dcéra Kornélia Viktória Katarína. Brat Jozef Kalasantius sa narodil v roku 1841 a o štyri roky neskôr prišla na svet Mária Barbora. Bohužiaľ, ani rodine Duchoňových sa nevyhla tragédia, tak typická pre toto obdobie. Mária Barbora umrela začiatkom roka 1850 ako trojročná. Príčina smrti nie je známa, no pravdepodobne šlo o niektorú z chorôb, ktoré dnes nepoznáme vďaka očkovaniu – pravé kiahne, osýpky či záškrť. Na sklonku toho istého roka, deväť a pol mesiaca po smrti Márie Barbory, rodičia prijali najmladšie dieťa, syna menom Leopold Félix.

O ďalšom osude Izidorových súrodencov máme len málo informácií. Jeho sestry Karolína a Kornélia prijali v roku 1855 sviatosť birmovania. Kornélia sa neskôr vydala za Andreja Majera a mala s ním šesť detí. Najmladší brat Leopold prijal sviatosť birmovania v roku 1862. O jeho ďalšom osude nie je nič známe – buď zomrel alebo sa odsťahoval. Matrika sobášov a úmrtí v Podolínci končí rokom 1852, a tak nevieme, čo sa stalo s rodinou po tomto dátume. V matrike narodených sú uvádzané aj deti istého Jozefa Duchoňa, avšak meno Jozef mal aj minimálne jeden Izidorov bratranec.

Izidor medzitým dospel. Základnú školu absolvoval v rodnom Podolínci, neskoršie študoval v Levoči. V roku 1853 odišiel na štúdium teológie. Spočiatku študoval na Spiši u biskupa Ladislava Zábojského. Po troch rokoch prestúpil do Košíc. V roku 1857 ako dvadsaťdvaročný prijal kňazskú vysviacku z rúk biskupa Ignáca Fábryho. Jeho prvým pôsobiskom bol Prešov, kde strávil štyri roky ako nemecký kaplán. Nastúpil tam 15. augusta 1857. 1. júna 1861 ho preložili do Košíc. Tam pobudol len tri mesiace. Kvôli horšiacemu sa zdraviu ho preložili do Terne, kde pôsobil do apríla 1863.

19. marca 1863 zomrel v Hertníku farár Andrej Paulovič. Mal 64 rokov a skolil ho akútny zápal žľaz. Už o dva dni neskôr dostal Izidor správu o jeho smrti, zároveň s ponukou, aby zaujal miesto na fare v Hertníku. Vydal sa na cestu, a hoci stav hertníckej farnosti nebol práve ideálny, súhlasil. Ešte niekoľko týždňov farnosť spravovali Augustín Skurkay z Kobýľ a Kazimír Matejčík. Začiatkom mája sa Izidor stal novým správcom farnosti.

Ivana Lešičková, Bartošovce

(pokračovanie v nasledujúcom čísle)
texty neprešli jazykovou úpravou